

عنوان مقاله:

مفهوم و جایگاه حق مشارکت در حیات فرهنگی از منظر حقوق بین الملل بشر و حقوق ایران

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های نوین حقوق اداری، دوره 5، شماره 14 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

سیف بکرایی - حقوق/دانشگاه مفید قم/ ایران

محمد حبیبی مجنده - دانشیار گروه حقوق دانشگاه مفید قم

خلاصه مقاله:

حق مشارکت در حیات فرهنگی، در سطح جهانی در ماده ۲۷ اعلامیه جهانی حقوق بشر و ماده ۱۵ میثاق بین المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و در سطح منطقه ای در ماده ۱۷ منشور آفریقایی حقوق بشر و ملت ها و ماده ۱۴ پروتکل الحاقی کنوانسیون حقوق بشر آمریکایی و همچنین در نظام حقوقی ایران، در قانون اساسی، قوانین عادی و حتی حقوق نرم مورد پذیرش قرار گرفته است. در سطح حقوق بین الملل بشر، این حق، به معنای فرصت های واقعی و تضمین شده برای تمام گروه ها یا اشخاص می باشد تا بتوانند آزادانه آثار خود را بیان کنند، ارتباط برقرار نمایند، اقدام کنند و در فعالیت های خلاق با هدف توسعه ی کامل شخصیت خویش و زندگی هماهنگ و پیشرفت فرهنگی جامعه سهیم باشند. در حقوق داخلی ایران، با مطالعه اصول قانون اساسی و قوانین عادی مرتبط می توان گفت، حق مزبور دو معنای متفاوت دارد: برخورداری و بهره مندی افراد و گروه های مختلف از کالاهای فرهنگی که در قالب رسانه های مختلف نوشتاری، دیداری و شنیداری قابل تصور است و حق تعلق به فرهنگ خاص و سهیم شدن در شکوفایی آن که بحث خرده فرهنگ ها و مشارکت فرهنگی را به میان می کشد. امروزه، موضوع مشارکت مردم در نظام اداری به عنوان یکی از شاخص های اداره خوب مورد پذیرش قرار گرفته است. بر این اساس، مشارکت ابعاد مختلفی داشته و یک بعد آن مشارکت فرهنگی در ساختار نظام اداری فرهنگی است. بنابراین، بررسی این حق از حیث حقوق اداری نیز اهمیت دارد.

کلمات کلیدی:

حیات فرهنگی، حق مشارکت در حیات فرهنگی، نظام بین المللی حقوق بشر، نظام اداری، حقوق اداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1644333>

